

ग्रामीण महिला सशक्तीकरण . शिक्षण आणि आर्थिक सुरक्षा

डॉ० चंद्रकांत बन्सीधर भांगे
प्राध्यापक व विभाग अध्यक्ष संशोधक मार्गदर्शक
सैनिक शास्त्र विभाग श्री० शिवाजी कॉलेज परभणी

आज 21 वे शतक हे विकासाचे मानले जात आहे तसेच भारताच्या विकासाचे देखील मानले जात आहे जागतिक पातळीवरील राष्ट्रकडून देखील यास दुजोरा हा प्राप्त होत आहे राष्ट्रीय सुरक्षासाठी राष्ट्रांची दोन अंगे महत्वपूर्ण असतात त्यात अंतर्गत आणि बाह्य अशीच अंगे ही विकासाची देखील असतात राष्ट्रांची बाह्य आणिक अंतर्गत विकासाची अंगे भारताचा अंतर्गत अंगाच्या विकासाविषयी अवलोकन केले असता सामाजिक राष्ट्रीय भौगोलिकतेच्या निकषानुसार महत्वपूर्ण दोन अंगे म्हणजेच स्त्रि आणि पुरूष होय स्त्री आणि पुरूष दोन्ही विकासासाठी महावपूर्ण ठरतात भारत राष्ट्र हे पूर्वीपासूनच पुरूषप्रधान संस्कृतीचे आहे मानवी जीवनाच्या राष्ट्र विकासाच्या प्रत्येक अंगावर पुरूषाचा प्रभाव वर्चस्व जाणवते परंतु ब्रिटीशाकडून भारताला स्वातंत्र्यप्राप्त झाल्यावर आजगत स्त्री आणि पुरूष यांच्यातील असमानता दुरावा कमी व्हावा यासाठी प्रयत्न होत आहेत यासाठी प्रयत्न विविध अंगाने योजना सामाजिक घटकांकडून होत आहेत परंतु भारतातील शहरी क्षेत्रातील महिलांच्या जीवनमानात बरीचशी क्रांती बदल दिसून येते परंतु भारतातील ग्रामीण क्षेत्रातील महिला सशक्तीकरण विशेषतः शिक्षण आणि आर्थिक क्षेत्रातील महिला सशक्तीकरण या बाबतची प्रगती राष्ट्रीय विकास सुरक्षासाठी आवश्यक आहे याकडे सातत्यपूर्ण विविध कार्यक्रम राबविणे आवश्यक बनते ही भारतीय विकासाची गरज असल्याचे मान्य करावे लागते

महिला सशक्तीकरण रू. महात्मा गांधी महिला सशक्तीकरण म्हणजे समाजाचा गुणात्मक विकास असे म्हटले महिला सशक्तीकरण म्हणजेच एखाद्या कृती अथवा कार्यास प्रति विरोध करण्याची क्षमता तसेच एखाद्या कार्यास व्यक्तींना बळ देणे ज्यात विशेषतः स्त्रियांना वैचारिक सकारात्मक करून त्यांच्या जीवनाला परिपूर्ण आकार देणारे घटक. आर्थिक ए सामाजिक ए राजकीय ए भौतिक ए मानसिक आणि आरोग्य संबंधी जागृती करून जीवन परिपूर्ण करण्याच्या सकारात्मक क्रिया होतात यातून स्त्रियां ह्या समाजात सक्षमपणे आत्मविश्वासाने जीवन कार्य पार पाडू शकतील तसेच स्त्रि. पुरूष समानता ही साधली जावू शकेल महिला सशक्तीकरणाचा सार थोडक्यात असा की अश्या कृती ए कार्य होतील की ज्यातून महिलांना जीवन जगतांना आत्मसन्मान आत्मविश्वास आणि जीवनाची सुरक्षितता निर्माण होईल

महिला सशक्तीकरण आणि आज भारताची स्थिती रू.

स्वतंत्रताप्राप्तीनंतर भारतातील महिला सशक्तीकरण हे प्रारंभ झाले परंतु हे साधारणतः शहरी भागात केंद्रित राहिले परंतु महिला सशक्तीकरण हे स्त्री.पुरूष समानता निर्माण करणे महिलांना पुरूषासोबत समान अधिकार प्राप्त करून देणे हे उद्दिष्टे परिपूर्णपणे अजून ही प्राप्त शकलेले नाही भारतातील महिला सशक्तीकरणाला बळकटी यावी ह्या हेतूने भारत सरकारने घोषित धोरणानुसार 2001 महिला सशक्तीकरणाचा मुख्य उद्देश महिलांचा आर्थिक विकास आणि यासाठी सकारात्मक वातावरण बनविण्यासाठी यातील राजकीय आर्थिक ए सामाजिक जीवनमानात मौलिक स्वतंत्रता अधिकार महिलांना प्राप्त व्हावेत यासाठी प्राधान्यक्रम दिला होता तरी आज विशेषतः भारतातील क्षेत्रात महिला सशक्तीकरण हे मर्यादित अवस्थेत पोहोचले आहे या विषयीची महत्वपूर्ण दोन क्षेत्रे आहेत

1. शिक्षण

2. आर्थिक सुरक्षा

1. शिक्षण रू.

शिक्षण हे वाघीणेचे दुध असे कर्मवीर भाऊराव पाटीलांनी सांगितले आणि ते वास्तविक सत्य आहे ज्यांनी पुरूष ए स्त्रिया असो शिक्षण घेतले त्याचे शिक्षणाच्या माध्यमातून सशक्तीकरण झाले स्वातंत्र्यानंतर शिक्षण हे सर्वापर्यंत पोहोचले अशी सर्वांची अपेक्षा होती अर्थात भारतीय संविधान लागू केल्यानंतर पुढील दहा वर्षांच्या काळात प्राथमिक शिक्षण हे सक्तीचे मोफत असावे असे एक मार्गदर्शक तत्व होते कारण राज्यकर्ते ए तज्ञ ए विचारवंत शिक्षणातून विकास होतो हे माहिती होते

भारतातील महिला शिक्षणाची स्थिती रू.

1901 ला भारतातील स्त्री.साक्षरता प्रमाण हे 0% एवढे होते जे की भारताला स्वातंत्र्य प्राप्त झाल्यानंतर 1951 ला ते वाढून 8% एवढे झाले भारत सरकारच्या 2011 च्या जनगणना अहवालानुसार भारताचा साक्षरता दर हा 74% एवढा होता जो 2001 मध्ये 64% : एवढा होता याच दरम्यान स्त्री. साक्षरता चा दर हा 11% नी वाढला जो की महिला सशक्तीकरणाला बळकटी देणारा आहे परंतु भारतातील बिहार ए उत्तरप्रदेश ए मध्यप्रदेश ए राज्यस्थान सारख्या राज्यात स्त्री शिक्षणाचा दर हा राष्ट्रीय प्रमाणापेक्षा कमी आहे या राज्याची स्थिती चिंताजनक आहे याऊलट केरळ राज्य शिक्षणात अग्रेसर आहे

केरळ राज्य हे महिला शिक्षण सशक्तीकरणात अग्रेसर आहे केरळमध्ये 87% महिला शिक्षणाने पूर्ण आहेत प्रजननाचा दर हा 2% एवढी आहे याशिवाय बालाकाचे मृत्यू प्रमाण हे 22 प्रति हजारामागे आहे थोडक्यात भारतात सर्वात कमी बालकांचे मृत्यूप्रमाण केरळ राज्यात आहे महिलांना शिक्षणामुळे बालकांचे पालन पोषण यात नैपुण्य असते यामुळे शिक्षण हे महिला सशक्तीकरणासाठी निर्णायक ठरते अर्थात महिला शिक्षण घेतलेल्या असल्यास त्या स्वावलंबी होवून निर्भयपणे ए आर्थिक ए मानसिक ए न्यायिक ए सन्मानाने जीवन जगू शकतात शिक्षणाच्या साह्याने विज्ञान.तंत्रज्ञान ए कला

संस्कृती एलष्करी सेवाए विविध सेवा क्षेत्रात पुरूष पोहोचले आहेत तशाच महिला देखील पोहोचू शकतात यामुळे भारताच्या ग्रामीण क्षेत्राचा विकास घडवून आणण्यासाठी ग्रामीण क्षेत्रातील शिक्षण हे प्राथमिक ए माध्यमिक स्तरापर्यंत मर्यादीत न ठेवता ते व्यापक बनविणे काळाची गरज आहे

अशी कीए दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत 40: मुली शाळेत आणण्याच्या संकल्पाच्या तुलनेत 86: आपण मागे होतो 1981 च्या गणनेनुसार 6.10 वयोगटातील पहिली ते पाचवी या वर्गात शिकणाऱ्या मुलींची 269^{५३} लाखावरून 281^{५१} संख्या लाखापर्यंत वाढली 1977.78 मध्ये 1000 मुलांमागे 630 मुली होत्या ते प्रमाण वाढून 1000 मुलांना 740 मुली असे झाले अर्थात शिक्षणांच्या साह्याने महिला सशक्तीकरण हे मध्यम गतीने होते आजही ग्रामीण क्षेत्रातील शिक्षण क्षेत्रात मुलींचा वाटा हा विविध कारणांनी अर्थात ग्रामीण भागातील मुलींकडे पाहण्याचा दृष्टीकोनातील झालेला अल्प बदल पालकांची आर्थिक समस्याए रिती रिवाजए मुलींकडे मर्यादीत दृष्टीकोनातून पाहणे आदि कारणातून वाढलेला दिसून येत नाही बहुतांशी मुलांची नावे ही कागदपत्री असून उपस्थितीचे प्रमाण हे अल्पप्रमाणावर आलेले आहे शिक्षणातूनच ग्रामीण भागातील महिलांना भविष्यात विविधदृष्ट्या व्यक्तीमत्व विकासर आर्थिक विकास सुरक्षा लाभेल हे निश्चित

माहिलांच्या शिक्षण विकासासाठी शैक्षणिक धोरण रू.

स्त्रीयांचे सशक्तीकरण व्हावे या दृष्टीकोनातून 1952.53 ला माध्यमिक शिक्षण आयोगाची स्थापना करण्यात आली या आयोगाने मुलींच्या विकासासाठी प्रथमतः विद्यालय सुरू करण्याचा अहवाल दिला तसेच दुर्गाबाई देशमुख समितीने 1957 ला स्त्रीपुरूष शिक्षणातील दूरावा कमी करण्या विषयी उपाय सुचविले 2007 मध्ये 86 वे संविधान संशोधन करून शिक्षणाला मुळ अधिकारात समाविष्ट केले गेले यानंतर 2015 ला भारत सरकारने बेटी बचाओ बेटी पढाओ चा अभियानांतर्गत उच्च शिक्षणासाठी विवाह कार्यासाठी सुकन्या समृद्धी योजना प्रारंभ केली आहे

भारत सरकारकडून शिक्षण हे महिला सशक्तीकरणासाठी व्यापक बनविण्यासाठी प्रयत्न होत आहेत योजना कार्यरत होत आहेत परंतु ग्रामीण भागातील समाजांची मानसिकता आजही बनविण्यासाठी प्रयत्न करणे गरजेचे आहे

2. आर्थिक सुरक्षा रू.

आज 21 व्या शतकात जीवनमान व्यवस्थित करीत असतांना जीवनात आर्थिक सुरक्षा अर्थात आर्थिक स्वावलंबनाचे महत्व वाढले आहे पूर्वी स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर ग्रामीण जीवन मर्यादित होते अर्थात मानवी जीवनाला लागणाऱ्या गरजा ह्या बहुतांशी ग्रामीण भागातच भागत असत परंतु विज्ञान.तंत्रज्ञान ए जागतिककरणातून नवीन जीवन पध्दतीतील बदल यामुळे शहरी अथवा ग्रामीण भागातील महिला सशक्तीकरणासाठी आर्थिक सुरक्षा अत्यंत मर्यादा मुद्दा बनला आहे त्यामगील कारणे

1. ग्रामीण क्षेत्रातील बहुतांशी भागात आजही 21 व्या शतकात धर्मजातीव्यवस्था टिकून आहेत यातून ग्रामीण भागातील महिलांचे जीवन हे कठीण स्थितीत जात आहे
2. शेती हा ग्रामीण भागातील प्रमुख व्यवसाय आहे सातत्याने शेती व्यवसाय हा निसर्गाच्या लहरीपणामुळे बदलत्या हवामानामुळे अडचणीत येतांना दिसून येतो
3. ग्रामीण भागातील महिलावरील आत्याचारांचे प्रमाण हे आज भारत स्वातंत्र्य होऊन 71 वर्ष होत आहेत तरी कायम दिसू येते
4. नैसर्गिक आपत्तीमुळे महिला ग्रामीण परिसरात असहाय्य बनतात
5. सावकारी कर्जे यामुळे अनेकदा ग्रामीण महिलांचे जीवनमान अडचणीत आलेले आहे येत आहे
6. शिक्षणाचा आभाव यामुळे शासकीय योजना अथवा आत्मविश्वास अस्थिर असल्याने स्वावलंबनास जीवन बनत नाही
7. शासकीय मदत मिळण्यातील अडचणी अशा विविध कारणातून ग्रामीण भागातील महिलांचे सशक्तीकरण होणे ही भारताच्या विकासासाठी आवश्यक होय

अशा पार्श्वभूमीतून महिलांना आर्थिक सुरक्षा ही रोजगार ए उद्योगाच्या माध्यमातून प्राप्त व्हावी यासाठी केंद्र राज्य सरकार कडून कार्यक्रम राबविले जात आहेत

यातून विशेषतः ग्रामीण भारतातील शेती आणि शेतीपूरक क्षेत्रातून साधारणतः हा महिला मजुरांना अधिकाधिक 89^५ पर्यंत रोजगार उपलब्ध करून दिला जात आहे कृषीक्षेत्र उत्पादनात 55: ते 66: सहभागीता महिलांची आहे

1991 ला विश्व बँक च्या अहवालात स्पष्ट करण्यात आले कीए भारतातील दुध उत्पादनातील महिलांचा 94: सहभाग दिसून येतो जंगलावर आधारित लघूस्तरीय उद्योगात महिला मजुरांची संख्या ही 51: एवढी आहे अशा या महिलांनी आर्थिक सुरक्षा अथवा महिलांचे आर्थिक सुरक्षा साधली आहे असे उपलब्ध परिस्थिती वरून सिध्द होत नाही म्हणजेच आजच्या स्थितीला भारतातील ग्रामीण भागातील आर्थिक सुरक्षा ही महिलांची सशक्त झालेली नाही हे मात्र प्रत्यक्ष ए अप्रत्यक्ष आपणास मान्य करावे लागते यांचे प्रमाण देखील असे कीए युनिसेफ कडून स्टेट ऑफ द वर्ल्ड्स चिडून 2009 ला जो अहवाल प्रसिध्द करण्यात आला त्यात स्पष्ट केले गेले कीए जगात जे काही बालविवाह होतात त्यातील 40: हे भारतात होतात यातून भारतातील महिला ही शिक्षण आणि आर्थिक सुरक्षाने अजून सशक्त झालेली नाही यासाठी उपाय

उपाय रू.

1. शहरी भागातील महिलांकडे पाहण्याचा दृष्टीकोन समाजाचा बदलत आहे त्यात प्रसार माध्यमे कायदे ए सुशिक्षित लोकांचे प्रमाण ए विचारमंथन अशा अनेक घटकामुळे ते शक्य बनले आहे परंतु ग्रामीण भागात महिलांकडे पारंपारीक

पध्दतीने अर्थात चुल आणि मुल यादृष्टीने पाहिले जात आहे. ही प्रथमतः सामाजिक मानसिकता बदलणे आवश्यक आहे.

2. ग्रामीण भागात आज 21 व्या शतकात देखील शिक्षणाच्या सुविधा बराचसा अभाव दिसून येतो. अर्थात भारत सरकारचा बेटी बचाओ, बेटी पढाओ हा कार्यक्रम अधिक प्रभावीत पणे राबविणे गरजेचे आहे.
3. महिलांना आर्थिक सुरक्षा प्रदान करण्यासाठी स्वयंरोजगार योजना व्यापक बनविल्या पाहिजे.
4. ग्रामीण भागातील महिलांच्या मानसिकतेत आत्मविश्वास निर्भयपणा आणण्यासाठी शासकीय तसेच स्वयंसेवी संघटनांकडून प्रयत्न केले गेले पाहिजेत.
5. ग्रामीण भागातील समाजातील रुढी परंपरा मुळे अनेकदा महिलांवर आत्याचार होतात अथवा त्यांना सामाजिक जीवन जगणे असह्य बनते. अशा महिलांना आर्थिक बळकटी आणि मानसिक आधार व्यापक देण्यासाठी प्रशिक्षित महिला नियुक्ती करणे आवश्यक आहे.
6. ग्रामीण परिसरातील महिलांना जीवन अनमोल आहे. जीवन सर्वश्रेष्ठ आहे आणि कोणत्याही दबाव अथवा परिस्थितीला घाबरून न जाता हिंमतीने धैर्याने संकटाचा सामना करून जीवन जगण्यासाठी प्रयत्न केले पाहिजेत. अशी मानसिकता ही ग्रामीण महिलांची बनविणे आज 21 व्या शतकात सुपर पावर भारतासाठी गरजेचे आहे.

निष्कर्ष .

आज 21 व्या शतकात भारताचा विविध अंगांनी विकास होत असला तरी भारतातील ग्रामीण क्षेत्रातील महिलांचे सामाजिक व आर्थिक सुरक्षा संबंधीचे जीवन हे कठीण परिस्थितीतून जात आहे. विविध व्यापक समस्यांनी ग्रस्त आहे. याकरीता शासकीय स्तरावरून सातत्याने योजना व आर्थिक सुरक्षा विषयी राबविणे कायदे बनविणे आवश्यक आहे. या कार्यात सामाजिक संस्था व वैचारिक शिकलेल्या विविध घटकांचे योगदान देखील निर्णायक आहे.

संदर्भ ग्रंथ .

1. गीता साने. भारतीय स्त्रीजीवन. मौज प्रकाशन गृह मुंबई 1997
2. चंद्रशेखर ममता महिला सशक्तिकरण की अवधारणा व यथार्थ प्रकाशन इंदौर 2002
3. यादव वीरेंद्र सिंह. नई सहस्राब्दी का महिला सशक्तीकरण अवधारणा. चिंतन एवं सरोकार ओमेगा पब्लिकेशन दिल्ली 2010
4. शर्मा प्रज्ञा. महिला विकास और सशक्तिकरण. पोइन्टर पब्लिकेशन जयपूर 2004
5. रविप्रकाश पाण्डेय. वैश्वीकरण एवं समाज शेखर प्रकाशन इलाहाबाद 2005